

Reisverslag 13 Skadi World Tour

Van Rome naar Marina di Ragusa op Sicilië

Het aantal bezoekers van onze Skadi-site is door de grens van 25.000 gegaan, op het moment dat wij ons blog bijhielden over de overtocht van Olbia, Sardinië, naar Rome. Deze belangstelling motiveert ons om vooral verder te gaan met het bijhouden van de website.

Zoon Ralf was amper terug naar Nederland of onze volgende opstappers stonden aan boord: Maggie en Alan Norwood, onze Engelse vrienden, die wij voor het eerst in Andratx, Mallorca hebben ontmoet. Op 16 oktober zijn wij in 25 uur met voornamelijk de Genua uit en motor erbij, naar het vasteland van Italië gevaren, naar de haven van Ostia bij Rome. Een kille tocht van 130 mijl, wel met een mooie maan. Achteraf bleek dit een supermaan te zijn. Alan heeft Peter enkele uren in de nacht bijgestaan, Maggie en Annelies zijn gaan slapen, waarbij het schommelen op de golven het slapen in de punt onmogelijk maakte en Annelies tussen bank en bed "slaapwandelde".

50 Mijl van Olbia bevindt zich onder water de **Vercelli Seamount**, een bergtop, die tot op 36 meter onder het wateroppervlakte oprijst, in een gebied van 2000 meter diepte, een reus van een berg dus. Hierdoor ontstaan er veel rare stromingen, waaronder sterke tegenstromen. We kunnen dit toevoegen aan onze lijst "bijzondere zeeën" en wellicht is het nuttig om op de Plotter deze details op te sporen zodat je weet wat je te wachten staat of mogelijk kunt voorkomen. Immers, tijdens de Volvo Ocean Race van 2015 is de Vestas gestrand op riffen in de Indische Oceaan, die toch 2000 m. diep is...foutje van de navigator.

Marina Turistica di Ostia is door ons voornamelijk uitgekozen als goed vertrekpunt om naar Nederland te gaan, waar we naar toe wilden om de bruiloft van zoon Brian en Babette te vieren. Om naar Nederland te gaan hadden wij opnieuw kattenoppas nodig. Aangezien Jan en Mirjam al in juni zouden komen oppassen in combinatie met een vakantie en dat niet door kon gaan, hebben we hen gevraagd om in oktober te komen. Omdat Mirjam te druk bezet was bij Cinx, is Jan zonder Mirjam gekomen, heeft voor boot en katten gezorgd en verdere tijd kunnen benutten om te studeren.

Nederland: Een feestelijke week met fantastisch weerzien van Leo en Maaïke van de Chimo en Brigit en Rob van de Twixx, beide stellen varen al in de Carieb. Een avond waarop het gezamenlijke vaargevoel werd gedeeld, ervaringen werden uitgewisseld, stellingen en meningen werden beaamd en waar drank en eten overvloedig over tafel gingen bij Maaïke en Leo thuis zowel als in restaurant Loetje (biefstuk!). Een onvergetelijke dag, met een net zo onvergetelijk vriendschapsgevoel. Na overnachting bij Maaïke en Leo, en het ontbijt met elkaar, namen wij afscheid om naar Wijk bij Duurstede te rijden. Daar voltrok in het Kasteel Duurstede het sprookjesachtige huwelijk van Brian en Babette met een uitbundige feestavond die mogelijk werd gemaakt door een DJ voorafgegaan door spectaculair optreden van jazz-zanger en zoon van Annelies: Joran Paul, met band.

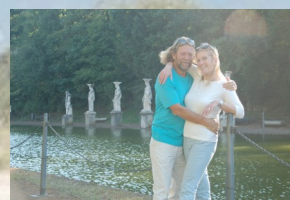
Peter:, „Nederland was achteraf gezien onwaarschijnlijk vermoeiend”, vanwege het van hotel naar hotel reizen in een volledig op schema gezette week met ook nog medische afspraken. Gelukkig mochten we de comfortabele auto van Jan lenen om, naar ons gevoel, kriskras door Nederland te vliegen. Een week van moeten en doen. Het geeft enorme rusteloosheid, ook in je hoofd. En zoals Jan zegt: meer dagen zou alleen maar meer drukte hebben gegeven. De dagen na de reis, toen we al terug waren op de Skadi, zijn we tot het besluit gekomen om voorlopig niet terug te gaan naar Nederland, tenzij urgente- of familieaangelegenheden dat vragen. Ook komt de vraag op waar je thuis ligt. Gedachten over huis en thuis steken opnieuw de kop op en geeft ons kijkjes in- en afwegingen voor onze toekomst.

Ostia en Rome

Iedereen die Rome heeft gezien zal zeggen wat een indrukwekkende stad het is. Het is niet zozeer stad, het is één brok geschiedenis. Met de huurauto hebben we de omstreken verkend en o.a. het landgoed van Keizer Hadrianus bezocht.

De Villa Adriana is de naam van de uitgestrekte residentie, die de Romeinse keizer Hadrianus (76-138) tussen 126 en 134 liet aanleggen, vier kilometer ten zuidwesten van het Latijnse stadje Tibur, het huidige Tivoli, op ongeveer 31 km van Rome. Het landgoed, met een omtrek van 5 km en een oppervlakte van ongeveer 120 ha, omvatte een keizerlijk paleis, thermen, bibliotheken, theaters, een zwembad, personeelsvertrekken, banketzaal, ondergrondse gangen, altaren, een sportstadion, een kunstgalerie en uitgestrekte tuinen boordevol kunstwerken. Er waren grotten, dierenverblijven, een wildpark, een vijver, pleinen met fonteinen, watervallen, visbekkens, enzovoorts. Het geldt als een van de rijkste gebouwencomplexen uit de Oudheid.

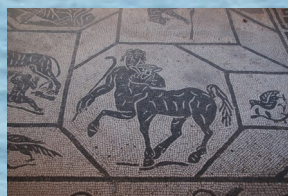

Er waren grotten, dierenverblijven, een wildpark, een vijver, pleinen met fonteinen, watervallen, visbekkens, enzovoorts. Het geldt als een van de rijkste gebouwencomplexen uit de Oudheid.

Ook bezoek aan Villa d'Este, een van de beste voorbeelden van de geraffineerde cultuur van de Renaissance, is een "must" net als de kasteeldorpjes in de Romeinse heuvels. De rit door het Romeins landschap heeft een extra dimensie gegeven aan de belevenis van het Rome. We konden ons des te meer inleven in de tijd van 2000 jaar geleden, zowel wat betreft de burgers van Rome als het leven van de notabelen. Daarna hebben we een Roma Pass aangeschaft en met openbaar vervoer archeologische vindplaatsen in Rome zelf gezien.

Op 1 staat wat ons betreft Ostia Antica, één der best bewaarde Romeinse havensteden. Je dwaalt door huizen, straten, pleinen, het amfitheater, necropolis, en tempel en kijkt naar prachtige mozaïeken.

Op 2 staat het bezoek aan de Vaticaanse Musea. Het bestaat uit een 15 tal musea met bronzen beelden van de Etrusken, Egyptische mummies, Griekse en Romeinse beelden, reliëfs en fresco's van Rafael en moderne schilderijen inclusief de Sixtijnse kapel met de beroemde plafond schildering van Michelangelo

Op 3 het Colosseum en op 4, de pleinen van Rome. We hebben hier op onze website uitvoerig bij stil gestaan.

Als er één ding is, dat je leert inzien op je reis, of je nou zeilt, of met je rugzak rondtrekt, dan is het wel “hoe goed we het in Nederland hebben” en “wat zeiken we toch over alles”. Al direct als je de mooi aangelegde Marina uitloopt, struikel je over het vuil, de gaten in de straten die steeds weer met een klodder asfalt worden opgevuld of gewoon niet, de Roma's (zigeuners) die de vuilcontainers leegroven en op straat laten liggen wat niet van hun gading is, de graffiti op- en in de treinen waardoor je niet meer door het raam kan kijken, het onkruid op de straten en in de berm en rond de bomen....Maar ja, hier kost het openbaar vervoer ook niets. In Nederland betalen we belasting zodat er genoeg mensen van de plantsoendienst onderhoud doen, of onze mooie betegelde straten en hofjes bijgehouden kunnen worden. De Roma's zijn een verschrikking voor de buurten. Ze stelen alles wat los en vast zit en hebben een grote bek in de bus, die ze illegaal gebruiken.

In lijnrecht contrast tot de achterstallig onderhoud en de zuur kijkende mensen staat de vriendelijkheid, gulheid en openheid die ze ten toon spreiden als je hulp nodig hebt, als je oud bent, zwanger of invalide, want iedereen staat dan voor je op in de bus. Bussen rijden hard, maar stoppen voor je tussen 2 haltes of blijven op je wachten als je de bus wilt halen. Als je ook maar even staat te zoeken naar een aanwijsbord stapt er iemand op je af om je wegwijs te maken. Overigens wijzen 3 verschillende mensen 3 verschillende richtingen aan waar je heen moet en allemaal zijn ze overtuigd van hun gelijk dus bereid jezelf maar gewoon op internet voor, dat scheelt tijd en voetstappen. Een mooi gezegde van Peter is: je kan over alles onderhandelen en overal is men even hulpvaardig, maar ze jatten tegelijkertijd je spullen onder je neus vandaan.

Het verkeer in Italië, hier nog eens het rijtje regels:

Je haalt in aan welke kant het je het beste lijkt.

Je rijdt 4 banen dik als er maar 3 banen zijn.

Je rijdt een kilometer over de vluchtstrook om alle banen rechts in te halen.

Je drukt flink door om ertussen te komen.

Je geeft geen richting aan.

Je telefoneert.

Je rijdt over alle belijning heen, bij opritten en afritten

De belijning bestaat niet: dan maak je samen je eigen rijstroken, 3 of 4 dik.

Je kiest je eigen tempo, tussen 50 en 160 km. per uur. Er is immers nergens trajectcontrole.

Je haalt snel rechts of links in, liefst om-en-om, als je haast hebt.

Toeteren mag altijd.

Ritsen bestaat niet.

Linksaf slaan is hachelijk bij tegemoetkomend verkeer: je moet je kans razendsnel benutten waarbij jou meteen een lesje geleerd wordt met getoeter. De toeteraar ontkomt zelf ook niet aan berisping, vergeet hij.

En dan dachten we alles wel meegemaakt te hebben in Rome en kwam de aardbeving in Perugia, en ten noorden van de stad een Tornado, die in de Marina slechts 7bft. bracht.

We hadden al een overlevingspakket aan gevulde speculaas gemaakt, toen de zon eindelijk ging schijnen, de wind ging liggen en de buien ophielden. We vertrokken 21 november uit Ostia met een 3 a 4 bft zuidenwind tegen, -meer keuzemogelijkheden kwamen er niet- naar onze overwinterbestemming: Marina di Ragusa op Zuid-Sicilië. Aanvankelijk nog vertrouwend op een ruime hoeveelheid vaardagen, maakten we gewoontegetrouw een hop-vaarplan waarbij we de baai van Salerno in zouden gaan, Capri, Amalfi, Ponza Archipelago en de vulkaaneilanden zouden willen aandoen, maar al spoedig bleek dat je hier in het najaar, nog meer dan aan de Atlantische kust, moet varen als het kan, anders lig je weken stil.

Op onze eerste tocht van Rome naar San Felice di Circeo, tussen Rome en Isola d'Ischia gelegen was het pikkedonker bij een Nieuwe maan en konden we niets onderscheiden. We wisten dat er in de havenmond verzanding was, maar konden geen boeien zien. Na oproepen en letterlijk om hulp vragen (in het Italiaans) werden we door Marinero's buiten opgewacht die signaleerden met een lamp om hun te volgen. De volgende tocht voerde ons naar Isola d'Ischia. De Almanac 2015/2016 geeft de Marina di Forio op Ischia nog niet aan, maar we namen de gok. Annelies stond op de uitkijk: ik zie masten! Marina di Forio bleek al 5 jaar operationeel! Na deze eerste 100 mijl lagen we weer 3 dagen stil, vanwege de stortregens en harde wind.

Al spoedig drong het tot ons door, dat we helemaal niet meer moesten hopen. In het volgende gat in het weer, de tent was nog amper droog, voeren we 66 mijl naar Acciaroli in Campania. In najaar fungeert deze Marina slechts als transit, de Marina bleek dicht te zijn en er kwam geen Marinero, ook niet na oproepen op diverse marifoonkanalen. Uiteindelijk hielp een visser ons met aanleggen langs de kade. De volgende dag konden we een klein stuk van 20 mijl doorvaren naar goede tussenstop Camarote. Na lopende wat extra Diesel gehaald te hebben en € 35 euro i.p.v. de eigenlijke € 58 in de haven betaald te hebben zijn we direct doorgevaren naar Cetraro, een tocht van 50 mijl. Hier moesten we opnieuw 2 dagen blijven liggen, vanwege 7-8 bft. In de avond kwam de wind steeds snel opzetten en in bijna alle gevallen waren we blij binnen te zijn. In het donker langs de kust varen is onprettig, er zijn toch hier en daar ook krabbentonnetjes met vlaggetjes.

De kust van Campania is indrukwekkend mooi. De stille kleine dorpjes van de Cilento van Campania liggen te prijken in de lieflijke groene heuvels en het is een favoriete kust van de Italiaanse vakantieganger. Ondertussen ging met elke tocht zuidwaarts de temperatuur van lucht zowel als water een graad omhoog.

Pilot en Almanac geven niet altijd aan, dat havens verzanding hebben of zelfs gesloten zijn. Het is in het najaar dus raadzaam om van tevoren te informeren of de haven open is, èn of er verzanding is, waardoor je misschien niet naar binnen kunt. Daar kwamen we al heel snel achter. Dit geldt vooral bij de kleinere vissershavens. In enkele gevallen merkten we dat er onverlichte boeitjes lagen, maar na 17.00 uur, wanneer het in dit jaargetijde al donker is, merk je die niet op. Gebleken is dat, de Italiaanse taal machtig zijn, heel veel problemen voorkomt. Een eerste groet en een dankbare blik zijn al een aanzet tot meer service en doen ook de prijs soms dalen. Gebleken is ook dat de havens hier zeer verschillend zijn qua ligging, faciliteiten, service en qua vastgestelde prijs.

Na 2 dagen harde wind konden we uit Cetraro vertrekken naar Tropea, een tocht van ca. 50 mijl. Vanaf Tropea hadden we slechts 30 mijl te gaan om de Straat van Messina te bereiken en lagen we gunstig, om de nauwkeurigste berekening te maken voor het beste doorvaart moment. Het beste uur met het beste water en de beste wind is een lastige combi. Wij kozen voor vertrek uit Tropea in een lastige zee, in de kou, vroeg in de ochtend om hopelijk als een speer door de Straat te gaan. Alternatief was een dag wachten en dan te vertrekken met een zwakke maar wel

tegenstaande zuidwestenwind en met van die venijnige opgebouwde Med-golven erbij, en...daar houden wij niet van. Annelies besloot: we gaan nu! Onverwacht konden we een stuk van 30 mijl zeilen. En pas vlak voor de Straat hebben we het zeil eraf gehaald, puur omdat we niet wisten wat ons te wachten stond.

*De **Straat van Messina** is een zeestraat, die het eiland Sicilië scheidt van Calabrië op het Apenijnse Schiereiland en die de verbinding vormt tussen de Tyrreense Zee in het noorden en de Ionische Zee in het zuiden. De lengte van de zeestraat is 32 km en de breedte ligt tussen drie en acht kilometer. De zeestraat kent sterke zeestromingen.*

De straat is genoemd naar de Siciliaanse havenstad Messina, waar tevens de veerboten vanaf het vasteland aankomen. De voornaamste stad aan de Calabrische kant is Reggio Calabria. De meeste veerboten varen echter tussen Messina en het noordelijker gelegen Villa San Giovanni, daar het meeste verkeer van en naar noordelijker gelegen gebieden reist, en de straat hier bovendien smaller is.

Er lagen concrete plannen om in 2005 met de aanleg van een brug over de zeestraat te beginnen, die de langste hangbrug ter wereld moet worden en bovendien bestand moet zijn tegen aardbevingen (zoals die in 1908, die Messina verwoestte). De plannen werden uitgesteld, met de bouw van de brug werd op 23 december 2009 begonnen, maar het project werd in maart 2013 weer gestopt.

In 1957 werd de hoogspanningskabel van Messina aangelegd, die het elektriciteitsnet van Sicilië met het vasteland verbond. Dit was een van de hoogste en langste overspanningen ter wereld. De kabel is intussen vervangen door een kabel op de zeebodem. Op beide oevers staan nog de masten van 232 meter hoog die nu door Unesco als werelderfgoed zijn aangemerkt.

De stromingen in de straat kunnen zeer sterk zijn en het is zaak om het goede moment te kiezen, om door de straat te varen, rekening houdend met ook de wind. Wind tegen stroom kan bij sterke winden zeer gevaarlijke situaties opleveren.

We voeren het nauwe gedeelte van de Straat van Messina in en verwachtten, dat de stroom mee ging lopen, maar geheel tegen de voorspellingen in gebeurde dat niet, er stond helemaal geen stroming van belang. Er stond wel wát stroming, maar die liep in westelijk richting naar de kust van Sicilië, dwars op de vaarrichting. We kregen wat rare wind-tegen-stroom-golven, maar toen we een meter of 50 naar het midden van de Straat stuurden, hadden we hier ook geen last meer van. Later hoorden we dat mensen slechtere ervaringen hadden, dus voorzichtigheid blijft geboden.

We voeren, op de motor, door naar uiteindelijk Riposta waar we door een zeer vriendelijke Marinero geholpen werden om aan te leggen. Het was een hele lange en koude dag van 70 mijl, maar we zijn wel op een hele goede manier door de Straat van Messina gevaren.

Inmiddels hadden we het opkomende slechte weer, achter de Straat van Messina, achter ons gelaten, maar we zagen het desondanks in de verte snel oprukken naar Sicilië. Binnen enkele uren trok de Straat van Messina helemaal dicht met zwarte lichten en dat deed ons besluiten om tempo houden tot Ragusa, voorbij de zuidoostpunt van Sicilië.

De dag erop voeren we meteen door naar Marzamemi, de laatste haven voor we naar Ragusa gingen. Vlak voor de haven haalden de donkeren Messina wolken ons toch nog in en kregen we een gigantische stortbui over ons heen, maar die was voorbij toen we bij de haven aankwamen. Helemaal op Plotter want de havenlichten doen het al jaren niet meer naderden we in duister Marzamemi. In de donkere haven van Marzamemi blijken nogal wat rotsen onder water te liggen (een Secca) waar Peter, waarschijnlijk door toch vermoeidheid (leeftijd??), echt op af ging. Door het geroep van een paar vissers (met het enige lampje in de buurt) liep dit avontuurtje toch weer goed af en werden we welkom gehe- ten door de havenvrouw.

De laatste tochtje van dit jaar werd een makkie, slechts 35 mijl op een rustig zeetje met in de verte uiteindelijk een schoolje dolfijnen. In Ragusa werden we door een Marinero geholpen om de Skadi veilig op de winterplek vast te maken. Nadat we hier waren aangekomen kwam inderdaad het slechte weer. We hebben 2 weken harde wind tot en met storm (10 Bft) gehad. Goed dat we door zijn gevaren anders hadden we lange tijd verwaaid ge- legen voor de Straat van Messina.

Het overwinteren voelt goed, het tweede zeiljaar zit erop.

Vulkanen

Net als het zien van dolfijnen, het "wildlife" op het land of natuurverschijnselen, is het een onvergetelijke ervaring, om alleen al langs een vulkaan te varen, laat staan hem te beklim- men. De reuzen staan zich als een indrukwekkende rokende rots te manifesteren en dwin- gen veel respect af. Het duurt uren voordat je ze uit het oog verliest. Door de vaart die we achter onze tocht moesten zetten, konden we veel kusten niet aandoen en dus ook Stromboli (bij nacht) niet omvaren. De lava zal tot 2019 op ons moeten wachten. Ook de Etna is vanuit zee bijzonder mooi en indrukwekkend.

De aarde telt ten minste 1500 vulkanen. Daarvan zijn geen twee vulkanen aan elkaar ge- lijk. Toch kunnen vulkanen ingedeeld worden in groepen. Een veel gebruikte manier om vulkanen te classificeren is gebaseerd op de vorm van de vulkaan. De meest voorkomen- de soorten vulkanen zijn:

Spleetvulkaan

Als het magma door een scheur in de aardkorst naar buiten stroomt, verspreidt de lava zich door de spleet. Er ontstaat dan een spleetvulkaan.

Schildvulkaan

Bij Schildvulkanen is het magma in de magmakamer een dunne en hete vloeistof. Het magma kan daardoor makkelijk door spleten naar het aardoppervlak doordringen en de verstopping in de kraterpijp aanvreten, totdat deze verstopping geheel of gedeeltelijk is opgeruimd. Hierdoor komen tijdens erupties zelden ontploffingen voor. Wanneer de druk in de magmakamer toch hoog is opgelopen, kan er een lavafontein ontstaan.

Stratovulkaan (samengestelde vulkaan)

De Stratovulkaan, ook wel samengestelde vulkaan, is de meest voorkomende vulkaan- soort op aarde. Stratovulkanen zijn opgebouwd uit gestolde lava afgewisseld met lagen pyroclastisch materiaal, zoals as en stenen. Stratovulkanen zijn vernoemd naar het Latijn- se woord "stratus" dat "laag" betekend. Vaak hebben Stratovulkanen meerdere vertakkin- gen, waaruit kraters op de helling kunnen ontstaan. Stratovulkanen zijn zeer hoog, en kunnen een laag eeuwige sneeuw op de top hebben. Bij Stratovulkanen is het magma een dikke, stroperige vloeistof, waardoor het moeilijk tot het aardoppervlak kan doordrin- gen. Voordat er een eruptie kan plaatsvinden, moet de druk in de magmakamer dus eerst hoog oplopen en dat kan lang duren. Stratovulkanen zijn gevaarlijk als ze uitbarsten. Hoe

meer tijd er verlopen is na de vorige uitbarsting, hoe heftiger de volgende wordt.

Calderavulkaan

Een Calderavulkaan is een oudere vulkaan met aan de bovenkant een grote brede krater. Deze krater is ontstaan, doordat een deel van de vulkaan in de magmakamer is ingestort, die na een vulkaanuitbarsting is leeggestroomd. Vaak vormt zich in de krater van een Calderavulkaan een kratermeer. Een voorbeeld van een Calderavulkaan is de El Chichón, in Zuid-Mexico.

De Stratovulkanen van Italië

Mount Etna is een actieve Stratovulkaan aan de oostkust van Sicilië. Etna is de

grootste actieve vulkaan in Europa en is 3.329 meter hoog, hoewel deze hoogte varieert, als gevolg van de uitbarstingen. De Etna beslaat een gebied van 1.190 km². Dit maakt Etna verreweg de grootste van de drie actieve vulkanen in Italië.

Etna is een van de meest actieve vulkanen in de wereld en is bijna constant actief. De vruchtbare vulkanische bodem van Mount Etna, is de reden dat er op de vulkaanhellingen veel landbouw wordt bedreven. Wijngaarden en boomgaarden zijn veelvuldig aanwezig op de lagere delen van de vulkaanhelling van Mount Etna.

Omdat Mount Etna zo actief is en er zoveel mensen in de buurt van deze vulkaan wonen, is Mount Etna door de Verenigde Naties aangeduid als een van de 'Vulkanen van het decennium', wat inhoudt dat het gevaar dat Etna voor de omwonenden van de vulkaan vormt goed in de gaten wordt gehouden. Hiermee hoopt men het aantal slachtoffers in geval van een uitbarsting zoveel mogelijk te kunnen beperken.

Mount Vesuvius is een Stratovulkaan gelegen in Italië ten zuidoosten van Napels.

Deze vulkaan ontstond door subductie van de Afrikaanse plaat onder de Euraziatische plaat. Het is de enige vulkaan op het **Europese vasteland**, die in de laatste 100 jaar tot uitbarsting is gekomen. Vesuvius wordt nog steeds gezien als een actieve vulkaan, hoewel de huidige activiteit van de vulkaan niet veel meer is dan het produceren van stoom.

Mount Vesuvius heeft momenteel een hoogte van 1.281 meter, waarmee het de tweede grootste vulkaan van Italië is. Eigenlijk bestaat Vesuvius uit twee vulkanen. Mount Somma, de oorspronkelijke vulkaan die ongeveer 17.000 jaar geleden begon te vormen. Mount Somma is sindsdien groter geworden als gevolg van latere uitbarstingen, tot het jaar 79 na Christus, het jaar waarin Pompeï en Herculaneum werden bedolven. Bij deze eruptie stortte de top van de vulkaan Mount Somma in en vormde een caldera, in deze caldera ontstond de vulkaan Vesuvius.

Vandaag de dag wordt Mount Vesuvius gezien als een van de meest gevaarlijke vulkanen ter wereld, omdat 3 miljoen mensen in de buurt van deze vulkaan wonen en omdat deze vulkaan de neiging heeft tot zware explosies van hete gassen, die voorafgaan aan de lava-

stroom en vaak meer slachtoffers maken dan de uiteindelijke eruptie.

Eén van de gevaarlijkste supervulkanen ter wereld toont tekenen van ontwaken. De druk in de Campi Flegrei, onder de Italiaanse stad Napels, zou volgens wetenschappers een kritiek punt naderen. Het zou de eerste keer in 500 jaar zijn dat de supervulkaan uitbarst. In het risicogebied wonen drie miljoen mensen.

Volgens onderzoekers nadert de supervulkaan een drempel die, wanneer hij overschreden wordt, ervoor zou zorgen dat opstijgend magma gassen en vloeistoffen vrijkomen. Die ongewone opstoot zou er dan voor zorgen dat omliggend gesteente met extreem hete stoom wordt geïnjecteerd.

Sinds 2005 ondergaat Campi Flegrei zogenaamde 'verheffing', de ophoping van magma onder het oppervlak van de supervulkaan. Om die reden verhoogden de Italiaanse autoriteiten in 2012 het dreigingsniveau van groen naar geel, wat betekent dat de vulkaan continu in de gaten wordt gehouden. Vier jaar geleden waarschuwden wetenschappers dat elke uitbarsting voor miljoenen doden op en rond de vulkaan kan zorgen.

"Die uitbarstingen kunnen wereldwijd catastrofale gevolgen hebben, te vergelijken met de inslag van een **grote meteoriet**", stelt Giuseppe De Natale, die het onderzoeksproject leidt.

Een **supervulkaan** is een vulkaan die in staat is bij een uitbarsting meer dan 1.000 kubieke kilometer materiaal uit te stoten. Dat is duizenden keren meer dan bij normale vulkaanuitbarstingen. De nieuwe studie werd gepubliceerd in het wetenschappelijke vakblad Nature Communication.

Stromboli is een klein vulkanisch eiland (12 km²) in de Tyrreense Zee voor de noordelijke kust van Sicilië, Italië. Stromboli maakt deel uit van de Eolische eilanden, een vulkanische eilandengroep (ook wel archipel genoemd). Op het land Stromboli wonen tussen de 400 en 850 mensen. De actieve **Stratovulkaan** Mount Stromboli is dus zowel een vulkaan als een eiland. Met een hoogte van 926 meter is Mount Stromboli de kleinste van de drie actieve vulkanen in Italië. Mount Stromboli steekt 926 meter boven zeeniveau uit, maar basis van de vulkaan bevindt zich op een diepte van 2000 meter onder zeeniveau. Eigenlijk is Mount Stromboli dus bijna 3000 meter hoog, wat deze vulkaan dus eigenlijk de tweede grootste vulkaan van Italië maakt. Mount Stromboli is de meest actieve vulkaan van Europa. Omdat Mount Stromboli zoveel tot uitbarsting komt en deze uitbarstingen vaak zichtbaar zijn tot ver op de omringende zee, heeft het eiland de bijnaam 'Vuurtoren van de Middellandse Zee' gekregen.

ei-
de

Ragusa

We zijn (veilig) op onze overwinterplek gekomen na een prachtig jaar varen in de Med. Was het plan eerst om maar één jaar in de Med te blijven, deze plannen zijn nu geheel bijgesteld: we blijven nog 3 jaar in de Med: 2017 de Adriatische zee, 2018: Griekenland en 2019 willen we gebruiken om de Med uit te gaan maar of dat gaat lukken: de tijd zal het leren want we hebben het hier geweldig naar onze zin.

Onze volgende nieuwsbrief wordt een terugblik op het afgelopen seizoen in de Med en een korte vooruitblik voor de komende jaren.

Wij wensen jullie allemaal een goed uiteinde en een gezond en mooi nieuw jaar met de mogelijkheid om je fantastische plannen te doen uitkomen.

Tot de volgende nieuwsbrief

Tot Skadi